

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2360/2020
09.12.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ... код ..., чији је пуномоћник Милан Јанићијевић, адвокат из ..., против туженог „Fruvita“ д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Александар Јокић, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 468/19 од 20.09.2019. године, у седници одржаној 09.12.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 468/19 од 20.09.2019. године и предмет враћа истом суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П1 226/14 од 23.05.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и поништено као незаконито решење туженог о отказу уговора о раду број ... од 30.01.2014. године и обавезан тужени да тужиоца врати на рад, на послове који одговарају његовој стручној спреми, знању и способностима. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде материјалне штете због незаконитог отказа исплати изгубљену зараду за фебруар месец 2014. године у износу од 126.701,23 динара, са законском затезном каматом почев од 31.03.2014. године, па до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да за тужиоца уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање РФ ПИО, доприносе за обавезно здравствено осигурање Републичком фонду за здравствено осигурање и доприносе за случај незапослености Националној служби за запошљавање, а на износ неисплаћене зараде из става другог изреке пресуде. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 194.570,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 468/19 од 20.09.2019. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у делу става првог изреке којим је поништено као незаконито решење туженог од 30.01.2014. године и обавезан тужени да тужиоца врати на рад, у ставу другом и трећем изреке, па је одбијен је као неоснован захтев тужиоца да се поништи као незаконито решење туженог о отказу уговора о раду број 142 од 30.01.2014. године, да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад, као и да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде материјалне штете због

незаконитог отказа исплати изгубљену зараду за фебруар месец 2014. године у износу од 126.701,23 динара, са законском затезном каматом почев од 31.03.2014. године до исплате, те да се обавезе тужени да за тужиоца уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање РФ ПИО, доприносе за обавезно здравствено осигурање Републичком фонду за здравствено осигурање и доприносе за случај незапослености Националној служби за запошљавање, а на износ неисплаћене зараде из става другог изреке првостепене пресуде. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у преосталом делу става првог изреке којим је обавезан тужени да тужиоца врати на послове који одговарају његовој стручној спреми, знању и способностима и тужба је у том делу захтева одбачена. Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу четвртог изреке првостепене пресуде и одбијен као неоснован захтев тужиоца да се обавезе тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка плати износ од 194.570,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде и обавезан тужилац да туженом на име накнаде трошкова парничног поступка плати износ од 203.700,00 динара. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име накнаде трошкова поступка по жалби плати износ од 33.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавио тужилац због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужиоца основана.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био запослен код туженог на радном месту ..., затим ... и дистрибуција за ..., а затим на радном месту ... за ... од 01.06.2012. године са уговореном зарадом у износу од 184.110,00 динара бруто. Одлуком од 25.12.2013. године, тужени је због поремећаја у пословању и исказаног губитка одредио исплату минималне зараде запосленима почев од јануара 2014. године, па док траје поремећај, а најдуже шест месеци. Из ових разлога тужиоцу је понудио закључење Анекса број 3 уговора о раду дана 27.12.2013. године, којим му је смањено зараду на износ од 26.980,00 динара (минимална зарада). Тужилац је одбио закључење овако понуђеног Анекса уговора о раду, па му је тужени оспореним решењем од 30.01.2014. године отказао уговор о раду.

Првостепени суд је утврдио да код туженог није постојао поремећај у пословању у току 2013. године који би га онемогућавао да запосленима исплаћује уговорене зараде, а како је Анекс 3 уговора о раду тужиоцу понуђен баш из овог разлога (поремећај у пословању и одлука о исплати зараде у висини минималне), према закључку првостепеног суда решење о отказу уговора о раду је незаконито, јер је незаконита и понуда која је тужиоцу учињена, а коју је он из оправданих разлога одбио да прихвати и да закључи наведени Анекс.

Апелациони суд је, сматрајући да је правилно и потпуно утврђено чињенично стање закључио да је првостепени суд погрешно применио материјално право, због чега је наведену првостепену пресуду преиначио, а тужбени захтев тужиоца одбио. Према ставу другостепеног суда, поступак измене уговорених услова рада закључењем Анекса уговора о раду спроведен је у свему у складу са Законом о раду, јер је тужиоцу достављена понуда за закључење Анекса која садржи конкретне разлоге за измену уговорених услова рада.

Основано се ревизијом тужиоца указује да је другостепени суд, у поступку који је претходио доношењу побијане пресуде, учинио битну повреду поступка из члана 374. став 1. Закона о парничном поступку, јер у својој одлуци није навео разлоге на којима заснива своју одлуку, као ни на основу којих доказа је утврдио чињеницу да су постојали разлози за измену уговорених услова рада. Имајући у виду да је током првостепеног поступка вештачењем утврђена и разјашњена чињеница да код туженог у 2013. години није постојао поремећај у пословању, нејасно је на основу чега је другостепени суд извео супротан закључак. С обзиром да другостепени суд није ценио ни наводе жалбе самог туженог о оправданости разлога за понуду Анекса, односно доношење решења о отказу, а који се управо тичу наведене чињенице, другостепена пресуда је укинута.

У поновном поступку, другостепени суд ће отклонити повреду на коју је указано, имајући у виду дате примедбе у овом решењу, а ценећи и наводе туженог из одговора на ревизију, правилном применом материјалног права, поново одлучити о тужбеном захтеву, водећи рачуна о томе да тужени јесте тужиоцу понудио закључење наведеног Анекса, доставио му понуду и Анекс, али да разлози у понуди морају бити конкретизовани навођењем чињеница из којих произлази потреба да се уговор о раду мења Анексом, при чему је нужно навести и чињенице које су до тога довеле. Другостепени суд се није бавио питањем да ли је на потпун и законит начин обухваћен и образложен сваки елемент због кога се тужиоцу нуди измена услова рада, односно да ли су наведени конкретни и образложени разлози за понуду, а нарочито имајући у виду утврђено чињенично стање у првостепеном поступку везано за поремећај у пословању код туженог.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 415. став 1. и 416. став 2. ЗПП и укинуо пресуду Апелационог суда у Београду.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић